

is elrepültek. A katasztrófa okát oly véletlennek kell tulajdonítani, amelyre egyáltalán számítani nem lehetett. A gránátot a csőből kivető cellulóz lőpor nem lett volna elég erős az acélkolosszus szétrobbantása, de a gránát ekrazitjának fesztőerejét semmiféle anyag ki nem bírja. Az bizonyos, hogy az ekrazitnak a csőben nem szabadott volna felrobbannia. Akik a katasztrófa pillanatában jelen voltak, egy fül-siketítő robaj kíséretében körülbelül tíz méterre emelkedő koromfeketé felhőoszlopot láttak emelkedni. Ezután halálos csend.

A csonka ágytálc körül élőlény nem állt, mert a robbanás következtében beállott rettentő légnyomás mindenkit a földre sújtott. Néhány pernyi némaság után rohantak oda a vérfagyasztó jelenet tanúi és azonnal megindult a segélyakció. Öt tüzér meghalt, 13 megsebesült. Ez a katasztrófa áldozatainak hiteles száma.

A vízhiány miatt beperelik a várost.

— Víz nincs, de a vízdíjért árvereznek. —

(Saját tudósítónktól.) A Délmagyarország nemrég rámutatott a vízhiány igazi okára. Megírtuk, hogy azért nincs víz Szegeden, mert a vízműtelep építésekor nem számoltak a város fejlődésével és ez az oka annak, hogy a ma rendelkezésre álló vízmennyiségből Szeged polgárságának az igényeit kielégíteni nem lehet. Az a helyzet ma, hogy minden délben üres lesz a víztorony és este tíz óráig egyáltalában nem, vagy csak nagyritkán kapnak vizet az emeleti lakások bérlői. Ezzel szemben hivatalos helyen a lakosságot vádolják meg vizpazarlással és azt mondják, hogy vízőrák kötelező beállításával lehet orvosolni a bajokat.

Ez a kifogás csak arra való, hogy ideig-óráig elhallgattassák a jogos panaszokat. A szegedi publikum nem pazarolja a vizet, vizpazarlással legföllebb azokat lehet csak vádolni, akik ma is vízvezetéki vízzel locsolják az utcákat, jóllehet, drága pénzen azért állítottak föl lájtokat, hogy ezt a helytelen állapotokat megszüntessék. A vízőrák föllállítása nem fog segíteni a helyzeten, mert elvégre nyáron csak fürdenek az emberek akkor is, ha lesz vízőra és akkor sem fognak borban mosakodni. Egy mód van csak arra, hogy megváltozzék a helyzet és ez az, hogy: tessék a vízműtelep vízmennyiségét új ártézi kutak vízzel emelni. Ha ez megtörténik, akkor rend lesz és akkor nem lesz szükség a vízőrákra.

A szegedi polgárság különben már betelt a mai állapottal. Mindenütt a legnagyobb megbotránkozás hangján beszélnek a vízmizériákról. Mindenki föl van háborodva azon, hogy a hatóság a vízdíjat akár árverés útján is beszedi, vizet ellenben nem ad. Nemrég aztán akció indult meg, — azt is megírhatjuk, hogy a torony alatt — azért, hogy a várost perrel kényszerítsék kötelességére: a vízszolgáltatásra. Az akció megindítóit az a feltétlenül helyes álláspont vezeti, hogyha a város díjat szed a vízért, köteles is vizet adni és ha erre nem képes, elveszítette a vízdíj szedéséhez való jogát. Hír szerint a napokban be is adják a szegedi járásbírósnál a város ellen a keresetet, amelyet több tekintélyes szegedi polgár ír alá. A keresetben arra kérik a bíróságot, kötelezze a várost arra, hogy a jogtalanul beszedett vízdíjat visszatérítse, egyben pedig mondják ki, hogy a jövőben csak az tartozik vízdíjat fizetni, aki rendesen kap vizet.

Az érdekes kereset sorsa elé különösen jogász körökben nagy érdeklődéssel néznek.

A véderőtörvények a hivatalos lapban. A hivatalos lap, a *Budapesti Közlöny* mai számában közli a király által szentesített katonai javaslatok. A hivatalos lap ez alkalommal szokatlanul nagy terjedelemben jelent meg és természetesen teljes egészében közli a véderőről,

a honvédségről, a honvédség és a közös hadsereg katonai bünvádi perrendtartásáról és az ujoncok megajánlásáról szóló törvények szövegét. A javaslatokat a felség magától értetően a megszokott bevezető és zárószavakkal látta el.

A titokzatos börtáska és más esetek.

— A szegedi rendőrség krónikája. —

(Saját tudósítónktól.) Mozgalmas napja volt kedden a szegedi rendőrségnek. Nem történtek ugyan izgalmas események, amelyek lázas munkával lepték volna meg a esőndes nyári napokat élő detektíveket, csak apró eseteket jegyez föl a rendőrség krónikája. Sok apróság, amely együttesen érdekes.

A rendőrségnek legnagyobb gondot okoz most egy titokzatos sárga börtáska, amelyet egy konfliktusban hagyott a gazdája. A táskában találtak egy csomó irományt, köztük egy szegedi bankról szóló jegyzeteket, a táskatulajdonosát azonban, aki egy szarvasi bank tisztviselője, eredménytelenül kutatja a rendőrség.

Egy üldözött, életunt leány öngyilkosságát is főlemlíti a rendőrség krónikája. A törökkanizsai kórházból megszökött egy gyújtogatási mániában szenvedő ember. Állítólag Szegedre szökött. Klárafalváról megszökött két kis leány, Szegeden akarnak beszélni cselédnek.

(A SÁRGÁ BÖRTÁSKA.)

Hétfőn délelőtt a szabadkai vonattal a Szeged-Rókus állomásra érkezett egy elegáns fiatalember. Beszállt Kis Pál bérkocsis 31. számú kocsijába és a városba hajtatott. Amikor leszállt, egy sárga börtáskát adott át a kocsisnak.

— Ezt a börtáskát — mondta — magára bízom. Délután négy órakor keressen a Korzó-kávéházban, ott majd átveszem.

A bérkocsis délután négy órakor a kávéházban kereste a börtáska tulajdonosát. Nem találta. Majd egy óráig várakozott, de hiába. A bérkocsis erre átadta a börtáskát az ügyletes rendőrtisztnek. Elmondta az esetet, amely után megindult a nyomozás a börtáska tulajdonosa után. Minthogy a kutatás eredménytelen maradt, Szalay József dr. helyettes főkapitány kedden délelőtt fölnyitotta a táskát, amelyben értékpapirokat és a Délmagyarországi Közgazdasági Bankra vonatkozó jegyzeteket találtak.

A rendőrség a bankban érdeklődött a titokzatos idegen iránt.

— Ennek a táskának — mondta a bank igazgatója — csak Vékony Béla, a Szarvasi Hitelbank tisztviselője lehet a tulajdonosa. Vékony tegnap nálunk járt üzleti ügyben és azt mondta, hogy a legközelebbi vonattal visszautazik Szarvasra.

A bankigazgató fölvilágosítása után a helyettes főkapitány detektiv-stafétákat indított utnak a bankhivatalnok fölkeresésére. Eredménytelen volt a nyomozás. A rendőrség telefonált a szarvasi bankba, ahonnan azt válaszolták, hogy még nem érkezett meg Vékony Béla.

A rendőrség most tüvé teszi a várost, mindenütt keresik a bankhivatalnokot. Hiába, nyár van és ebben a kánikulában a sziv olyan telistele, különösen, ha nyitva van az ablak...

(AZ ÜLDÖZÖTT LEÁNY SORSA.)

A Hattyas-sor 35. számú házában kedden délelőtt öngyilkosság történt. Trompak Julia, huszonöt éves leány a mestergerendára fölakasztotta magát és mire észrevették, már nem volt benne élet.

Trompak Juliát tragikus sorsa kergette a halálba. A mostohaanyja elüldözte hazulról. Az édesanyjának sem volt hozzá soha egy jó szava. Kiméletlenül bántották napról-napra, amire aztán a szerencsétlen leány a nővéréhez költözött. A nővérének vasúti lakatos a férje. Az új otthonban gondtalan élet várt a

leányra. Mindenben a kedvében jártak, hogy enyhítsék a fájdalmát. A kiüldözött leányt azonban súlyos betegség is gyötörte, amiért öngyilkosságra szánta magát.

Kedden délelőtt végrehajtotta a szándékát. Amikor egyedül maradt a lakásban, magára zárta az ajtót és a mestergerendára fölakasztotta magát. Amikor a nővére hazaérkezett, zárva találta az ajtót. A hiába való kopogtatás után betörte az ablakot és úgy bejutott a szobába. Megdöböntő látvány tárult eléje: Trompak Julia ott esüngött a mestergerendán, élettelenül.

Az öngyilkosságról értesítették a rendőrséget. Gróf Dezső ügyeletes rendőrtiszt és Andrassy Ferenc dr. kerületi orvos kétségtelenül megállapították az öngyilkosságot.

(A ZÜLLÖTT TÓT FIU.)

Podluczki Rezső tizennégy éves, nyitra-megyei tót fiu. Néhány héttel ezelőtt a szegedi utcákon csavargott, foltos és foszladozó ruhában, lyukas bocskorban, a kis tót fiu. Az utcán szembejutott egy rendőrrel, az megállította a kis rongyost és megkérdezte: „Álj meg, ki vagy!”, mint sötét éjszakában a menekülő gyilkost. A fiu megszeppent és szármalmas vergődéssel elmesélte a rendőrbácsinak, hogy Nyitra megyéből gyalogolt Szegedre, hegyen-völgyön keresztül, krajeár nélkül és kenyerre sem volt, koldult, imitt-amott kapott valamit. Azt is elbeszélte, hogy az atyja iszákos, meg az anyja is az, neki már krumplira sem jutott. Vándorutra indult szerencsét próbálni a tót fiu.

A rendőrség bekísérte a városházára a kis rongyost. Bekísérte, de mit csináljanak vele a városházán? Leesukni nem lehet. Haza toloncolják? Haza: kihez? Addig tanakodtak, amíg végre értesítették a szegedi jótékony egyesületet. Az egyesület vezetősége elhelyezte a tót fiut a foglalkoztató műhelyében. A szegedi jótékonyági egyesületnek ugyanis foglalkoztató műhelye is van, az Iskola-utcában éktelenkedő régi gimnázium épületében. Abban az épületben, amelyben szeptemberben megnyílik a városi felső kereskedelmi iskola. Ebben már nem is lehet kételkedni, mert már iratják is a növendékeket.

A kis tót fiut „züllött” jelzéssel, mint erkölcsi meghatározással elhelyezték abban a foglalkoztató műhelyben. A kis rongyosra ráhúzták az intézet sűrű ruháját és valami ipari eszközt is nyomtak a kezébe. És ez így tartott elég sokáig, több hétig. Kedden aztán arról értesítették a rendőrséget, hogy megszökött a tót fiu. Most keresik.

(KÉT KUKUTYINI LEÁNY.)

Kukutyin község földrajzi ismereteinek körébe tartozik. Arról nevezetes, hogy igen sok embert oda küldenek zabot hegyezni. A jó öreg Kukutyin azonban megunt a sok zaklatást és a szüntelenül tartó ekspedíciót, amiért is a belügyminisztérium mint keresztapa jóváhagyásával megváltoztatta a nevét Klárafalvára.

A most ismertett községben történt, hogy két fiatal leány, Pap Katalin tizenhárom éves és Pap Matild tizenegy éves, nagyon unatkoztak. Reggeltől estig legeltették a libákat, a malacokkal is bajlódtek, nagyon unatkoztak.

Hétfőn délután aztán már annyira erőt vett rajtuk az unalom, hogy megszöktek Kukutyinból. Egy másik leánynak azt mondták, hogy beszéljenek Szegeden cselédnek. Ennek a városnak már Kukutyinba is eljutott a híre. Azt mondták a Papp-nővérek, hogy Szegeden jól lehet szórakozni.

Hétfőn este hiába várták haza a két leányt. Az édes anyjuk bejárta a szomszédokat, de sehol nem akadt a gyermekei nyomára. Végre aztán az egyik szomszédasszony leánya fölvilágosította, hogy a Kató és a Matild Szegedre szöktek cselédnek.

Az eltűnt leányok anyja kedden délután bepamaszolta az esetet a szegedi rendőrség ügyeletes tisztjének.